



Anti-Emperyalist ve Anti-Oligarşik Mücadelede

KURTULUŞ CEPHESİ

Zafer Bizim Olacaktır !

<http://www.kurtuluscephesi.com>

1 Mayıs 2004



Bugün, proletaryanın uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele gününde, 2004 yılının 1 Mayıs'ında, iki ülke, Irak ve Afganistan, Amerikan emperyalizminin askeri iş-gali altındadır.

Bir yıllık Irak işgalinde, genç-yaşlı, kadın-erkek ve çocuk 20.000'i aşkın insan, işgal güçleri tarafından katledilmiştir. İşgalci güçlere karşı silahlı direnişin giderek güçlenmesi karşısında çaresizliğe düşen Amerikan emperyalizmi, her türlü pasifikasyon araçlarını kullanarak silahlı direnişi yok et-

meye çalışmaktadır. Vietnam'da geliştirdiği, Latin-Amerika ve ülkemizde en geniş biçimde uyguladığı kontra-gerilla operasyonlarını, işporta tezgahlarında bile bulunabilecek olan ABD Kara Kuvvetleri Komutanlığı FM 90 seri numaralı sahra talimatnamesine uygun olarak sürdürmektedir.

Şehirler, kasabalar, köyler kuşatılmakta; yerden ve havadan bombalanmakta; "nokta operasyonları" ile gece yarısı evler basılmakta; kadın-erkek, çocuk-yaşlı ayrımı yapılmaksızın insanlar başlarına çuval geçirilerek bilinmeyen "merkezler"e götürülmekte, sorgulanmakta, işkence görmektedirler.

"Kitle imha silahlarını" yok etmek, Irak halkını özgürleştirmek ve demokrasiye kavuşturmak iddiasıyla Irak'ı işgal eden Amerikan emperyalizmi ve onun "koalisyon ortakları", Vietnam'da, Latin-Amerika'da ve ülkemizde defalarca yürütülmüş klasik kontra-gerilla operasyonlarıyla Irak'ta kitleleri pasifize etmeye, işgale karşı çıkamaz hale getirmeye çalışmaktadır.

Her gün onlarca Iraklı öldürülmektedir.

Ve bu ölümler, gazetelerde, televizyonlarda yer almayacak kadar sıradanlaştırılmış ve önemsizleştirilmiştir.

Diğer yandan ise, Irak'ta Amerikan emperyalizminin "arama ve imha" operasyonlarında görev yapan "Batılı" paralı askerlerden bir tekine yönelik bir silahlı eylem ise, gün boyu televizyonların birinci haberi olarak verilmektedir. Ve hiç bir "medya" kuruluşu, bunların paralı asker olduklarından söz etmezken, onların Amerikan, İtalyan vb. ülke "vatandaşı" "siviller" olduklarını özenle haberin içine yerleştirmektedirler.

Hitler'in Fransız direnişçilerinin eylemleri karşısında geliştirdiği "kitlesele misilleme" yöntemi, bugün Irak'ta, Amerikan emperyalizmi tarafından olabilecek en geniş ölçüde ve boyutta sürdürülmektedir. Kimi zaman bire on, elli ve yüz sayılarında ifadesini bulan bu "kitlesele misilleme" karşısında ise, Irak'taki silahlı direniş varlığını sürdürmekte ve yaygınlaşmaktadır.

Ama, Che'nin sözleriyle ifade edersek, bugün "acı bir gerçek var": Irak halkı, Filistin halkı trajik bir biçimde yalnızdır. Irak halkı ve direniş güçleri, Amerikan emperyalizminin teknolojisinin kudurmuş saldırılarına karşı çıkmaktadır, ama yalnızdır.

Bugün emperyalist ülkelerin kamuoyunda, Irak'ın ikinci bir Vietnam olup olmadığı tartışılmaktadır. Bu onların sorunudur. Ancak şu açık bir gerçektir, **Irak, dünyanın tüm ilerici, demokrat, yurtsever ve devrimci güçleri için ikinci bir Vietnam'dır.**

1960'larda, Amerikan emperyalizminin Vietnam savaşına başladığı ilk yıllarda, dünyanın tüm ilerici, demokrat güçlerinin gösterdikleri kayıtsızlık, duyarsızlık ve sessizlik, bugün Irak için hüküm sürmektedir. İçlerinde Irak halkının silahlı direnişine karşı sempati duyanların "dayanışması" ise, Che'nin sözleriyle, "Roma arenalarındaki gladyatörleri alkışlayan pleplerin acı ironisine benzemektedir". Onlar, sessiz-sedasız, Amerikan emperyalizminin saldırıları karşısında "kurbanlarına başarı dilemekle" yetinmektedirler. Filistin halkı ise, zaten unutulmuştur.

Küçük-burjuva hümanistler, çevreciler, feministler ve diğer kadın hareketleri ise, Irak direnişçilerinin "Batılı beyazları katledişleri" karşısında, "radikal islam" korkusuyla, Amerikan emperyalizminin başarısı için dua etmektedirler.

Irak işgalinin kendileri için yeni bir "fırsat" yarattığını düşleyen ve 2000 yılında başlayan dünya ekonomik bunalımıyla işsiz kalan küçük-burjuvalar ise, ya "özel güvenlik görevlisi" kimliği altında paralı asker olarak Irak direniş güçlerine karşı savaşa girmişlerdir ya da girmeye hazır beklemektedirler.

Bugün 1 Mayıs!

Bugün, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

Marksizm-Leninizmin öldüğünün her gün bir kez daha ilan edildiği, artık "bağımsızlık" kavramının anlamını yitirdiği, bunun yerini "karşılıklı bağımlılığın" aldığı söylenildiği "globalizmin onuncu yılı"nda, iki ülke emperyalizmin işgali altındadır ve işgal edilmiş bu ülkelerden Irak'ta, Vietnam'dan sonra ilk kez, tarihin gördüğü en büyük kitle katliamı yapılmaktadır.

Bugün 1 Mayıs!

Bugün, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

7 Nisan, Felluce'de, Amerikan savaş uçaklarının düzenlediği saldırıda 26 Iraklı öldürüldü.

8 Nisan, Felluce'de ölü sayısı 300'e yükseldi.

10 Nisan, Felluce'de ölü sayısı 400'ü geçti.

12 Nisan, Felluce'de ölü sayısı 600'e ulaştı.

Ve Amerikan genelkurmay başkanı Org. Myers, "Felluce'ye girdik, çünkü saldırıları düzenleyenleri bulmak zorundaydık. Ancak bulduğumuz şey, hâlâ çoğalan dev bir fare yuvasıydı. Bize düşen onu temizlemek" dedi.

Bugün 1 Mayıs!

Bugün, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

"Globalizmin onuncu yılı"nda, çiçeklerle, rengarenk pankartlarla, şarkılarla, balonlarla, çocuk sesleriyle, her türden karnaval görüntüleriyle 1 Mayıs "barışçıl" bir biçimde, bir kez daha kutlanmaktadır.

Bugün 1 Mayıs!

Bugün, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

Bugün, sol adına, olabildiğince çok sayıda ve olabildiğince çok büyük pankartların, bayrakların taşındığı; bilinen ve akla gelebilecek her türden sloganın atıldığı; olabildiğince çok sayıda tek tip elbise giydirilmiş "piyadeler" in asker nizamında yürütüldüğü ve kimin "kitlesinin" kimin "kitlesinden" daha çok olduğunun gösterildiği gündür.

Bugün 1 Mayıs!

Bugün, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

Bugün, Amerikan emperyalizmine karşı, Sierra Maestra'dan Vietnam'a, Kızıldere'den Nikaragua'ya, Peru dağlarından Filistin topraklarına kadar dünyanın her yerinde silah sesleri yankılanmamaktadır. Bugün, dünyanın tek "süper gücü" ilan edilen Amerikan emperyalizmi pervasızca saldırganlaşmışsa, bunun tek nedeni de budur.

Bugün 1 Mayıs!

Bugün, işçi sınıfının uluslararası birlik, dayanışma ve mücadele günüdür.

Savaş, emperyalizme karşı, emperyalist sömürüye, emperyalist hegemonyaya, emperyalist saldırganlığa karşı savaştır.

"Ve bu savaş, ne gözyaşartıcı bombalara karşı taşlarla verilen bir sokak çatışması, ya da pasifist genel grev olacaktır; ne de egemen oligarşilerin baskı mekanizmasını iki-üç günde yıkan öfkeli bir halkın çatışması olacaktır; bu mücadele, uzun, sert bir mücadele olacaktır ve onun cephesi, şehirlerdeki gerillaların barınakları, savaşçıların evleri —baskı güçleri onların aileleri arasında kendine kurbanlar arayacaktır—, katliamlara uğratılmış kırsal nüfus, düşman bombardımanı ile yıkılmış şehirler ve kasabalar olacaktır.

Bu uzun süreli bir savaş demektir. Ve, bir kez daha yineleyelim, acımasız bir savaştır. Savaş gelip çatığında, kimse onu yumuşatırım diye kendini aldatmasın ve kimse, halkı uğruna katlanabileceği savaşın sonuçlarının verdiği korkuyla, savaşı kızıştırmakta duraksamasın. Bu hemen hemen tek zafer umududur. Saatin çağırısından kaçamayız. Bunu, bize Vietnam sonsuz kahramanlık dersleriyle, kesin zaferin elde edilmesi için verilen mücadelenin ve ölümün her günkü trajik dersleriyle göster(miştir)." (Che Guevara)

**KAHROLSUN AMERİKAN EMPERYALİZMİ!
YAŞASIN HALKLARIN KURTULUŞ MÜCADELESİ!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!**